Recensie: Kingdom of the Planet of the Apes ***

Kinepolis Antwerpen
dinsdag 14 mei 2024

foto © 20th Century Studios

Recensie:
Kingdom of the Planet of the Apes, de vierde film uit de Planet of the Apes-reeks staat op zich als sequel van het zeven jaar oude War for the Planet of the Apes. De sci-fi film die Wes Ball regisseerde bevat tamelijk weinig actie op een geweldige finale na dan. Dat voel je ook als je kiest voor de 4DX-ervaring die dan pas helemaal tot zijn recht komt.

In Kingdom of the Planet of the Apes blijkt een virus ervoor gezorgd te hebben dat mensen niet meer kunnen praten en erop achteruit gegaan zijn, maar apen wel geëvolueerd zijn. Hun voorbeeld is Caesar die eeuwen geleden gestorven is. Probleem echter is dat de waarden die de leider destijds uitdroeg, namelijk apen en mensen die met elkaar samenwerken en -leven, ondertussen anders geïnterpreteerd worden.
Wanneer Noa's thuis van de arendclan, waar hij en andere chimpansees woonden, verwoest is door het legertje van Proximus Caesar, een bonobo monarch, trekt ie er alleen op uit, te paard. Op zoek is ie naar het meisje dat ervoor zorgde dat zijn arendsei brak in de nacht voor hij, Soona en Anya deel zouden nemen aan een ceremonie waarbij ze officieel als volwassen zouden beschouwd worden. Maar hij wil ook op zoek naar zijn familie en vrienden die gevangen zijn genomen.
Noa ontmoet Raka, een wijze oerang-oetang die de laatste overlevende is van de orde van Caesar. Hij weet wat Proximus Caesar aan het uitvoeren is, in strijd is met de échte waarden die hij uitdroeg. Vandaar dat ie aanvaardt om op missie te gaan met Noa. Ze winnen het vertrouwen van het meisje Mae (Freya Allan) die ze eten geven en een stukje textiel tegen de kou.
Wat blijkt? Proximus Caesar is op zoek naar haar. Die probeert namelijk al een tijd tevergeefs een poort open te krijgen. Maar het lukt 'm niet ondanks het feit dat ie zowel mensen als andere apenclans heeft ingelijfd om zo zijn rijk te creëren. Hij denkt dat Mae hem kan helpen. Het meisje blijkt wonderwel niet geïnfecteerd door het virus. Ze kan dus praten. In tegenstelling tot de opportunistische mens Trevathan (William H. Macy) die naar de pijpen danst van Proximus Caesar, broedt ze op een plan om net de confrontatie aan te gaan met deze autoritaire bonobo. Maar niet alleen dat: ze wil koste wat het kost vermijden dat een "boek" dat ervoor kan zorgen dat de mensen terug kunnen praten in zijn handen valt. Dat er achter de deur heel wat oorlogstuig schuilt en de bonobo's in geen tijd zo hun kennis erop vooruit zouden kunnen zien gaan, maakt de situatie des te gevaarlijker. Die cocktail zorgt voor een zinderende finale met in de hoofdrol van de 4DX-ervaring (de film is weliswaar enkel in 2D beschikbaar) gespetter en stoeltjes die stevig heen en weer bewegen.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Kingdom of the Planet of the Apes, dat helaas over het algemeen een wat traag verteltempo kent en met zijn bijna 2 uur en half ruim een half uur te lang aanvoelt, gaat bovenal over vriendschap tussen mens en dier, over vertrouwen versus wantrouwen, over (familie)waarden en trouw blijven aan gemaakte afspraken versus plat opportunisme om je eigen egoïstische hachje te redden.
Het zijn allemaal eigenschappen die Noa (verder) zal ontwikkelen. En zo leest deze film vooral als zijn coming of age-verhaal.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.